

© Carlos Saura. *Autorretrato múltiple*. Berlín, 1994.

CARLOS SAURA, FOTÒGRAF

UNA VIDA RERE LA CÀMERA

17.09.2020 / 10.01.2021

Comissariat: Chema Conesa

Centre d'Art Tecla Sala

Entrada lliure

-

Aforament limitat. Ús obligatori de mascareta.

Exposició en el marc del festival [Barcelona Gallery Weekend 2020](#)

TeclaSala

Ajuntament de L'Hospitalet

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

LA FABRICA

FITXA DE L'EXPOSICIÓ

El Centre d'Art Tecla Sala i La Fàbrica, presenten una mostra retrospectiva del treball de Carlos Saura com a fotògraf. Fins al 10 de gener de 2021 es podrà veure a l'Espai 1 una selecció de 116 fotografies en blanc i negre, polaroids, fotografies pintades, quaderns personals, llibres de fotografia sobre l'artista i material audiovisual.

...

A manera d'home del Renaixement, Carlos Saura (Conca, 04-01-1932) ha practicat tota la seva activitat artística en un mateix pla, sense separar mai unes facetes de les altres. L'exposició, comissariada per Chema Conesa, posa de manifest la passió fotogràfica del cineasta i com el seu món creatiu comprèn diverses disciplines que, si bé es concentren en el cinema com a aglutinador de relats construïts per imatges i so, mai no ha deixat d'exercir amb total fruïció i dedicació.

Entorn de la seva primera passió, la fotografia, Saura ha construït un univers eclèctic en què hi caben totes les seves vivències, des del relat de pobresa i fred de l'Espanya autàrquica fins a la seva passió final per les fotografies acolorides i intervingudes per la seva mà; des de les imatges constructores d'escenografies, assajos i anàlisis estètiques de la seva filmografia fins a tot allò que ha poblat els seus afectes, la seva vida més íntima, la seva família. És tal la varietat de camins explorats que ens hem de rendir davant del caràcter inclassificable de la seva obra fotogràfica. La seva producció funciona més aviat com un diari personal que marca els esdeveniments de la seva vida sense distinció, ja siguin afectius o professionals. És com si aquest artista confiés a la imatge tota la seva capacitat expressiva per a qualsevol ús, per a qualsevol tècnica o format, per a qualsevol forma de comunicació humana.

Per desenvolupar un discurs gràficament coherent amb la varietat de la seva producció, aquesta exposició traça un recorregut paral·lel a la seva vida, i s'estructura en quatre capítols:

Primer laboratori

Des de finals dels anys quaranta, embrancat en els seus assajos, Carlos Saura fotografia a casa i utilitza com a models la seva pròpia família. Són retrats serens i propers en què fa servir càmeres de format mitjà tot cercant un clar formalisme professional en la tècnica. Malgrat la seva precocitat, aquesta obra primerenca aprofundeix, en el millor sentit, en el gènere del retrat. Saura imposa la seva mirada a un mer registre topogràfic, fent ús d'un tempo lent per suggerir, més que evidenciar, i d'uns enquadraments estudiats en cerca de dinamisme i modernitat. Apareix ja l'autoretrat, una disciplina a la qual retornarà insistentment al llarg de tota la seva producció.

Saura fotògraf

A la segona meitat dels anys cinquanta, després d'exercir durant un parell d'anys el seu únic encàrrec professional com a fotògraf del Festival de Música de Granada, comença a viatjar per Espanya captant la realitat d'un país en plena reconstrucció. Saura practica ara la millor teoria del reportatge fotogràfic del seu temps: el document obtingut com a observador. La seva mirada càndida dota de veracitat letal la nua realitat de l'època. Aquest treball marca el seu zenit com a fotògraf documental. És un registre que mantindrà imprès a la resta de la seva obra, encara que el seu objectiu vagi encaminat a construir imatges per al cinema.

Fotògraf cineasta

Saura dirigeix el seu primer llargmetratge l'any 1959 (*Los golfos*) i, cada vegada més, es veu immers en la parafernàlia dels rodatges. La seva fotografia es converteix ara en un afegit a l'activitat principal, de la qual obté un registre circumstancial de moments, sense la tensió pròpia d'un rodatge. La seva mirada busca una certa delectança de la realitat construïda que suposa l'escenari, i la seva fotografia funciona com a memòria emocional del seu jo creador i dels personatges que construeixen la seva ficció fílmica. Fora del plató, les seves fotografies connecten de manera més evident amb la seva empremta de reporter, com quan acompanya Geraldine Chaplin a rodatges en els quals és un mer espectador.

Univers Saura

Carlos Saura no es considera hereu de cap influència concreta i, alhora, les reconeix totes. És el seu concepte d'apropiació de tota expressió creadora, formada al seu torn damunt d'una d'anterior i germen d'una altra de futura. Els seus referents i amics provenen de diverses disciplines de l'art. Connecta amb el seu paisà Luis Buñuel, si bé, encara que hi puguem endevinar una certa empremta, no és un seguidor nat del seu cinema. Admira Vittorio Storaro, però recorda que va ser ell qui va dibuixar primer els seus esquemes de llum. Està immers en la pintura del seu germà Antonio i en l'expressionisme descarnat de Goya, i tanmateix dibuixa amb enorme desimboltura els seus propis quaderns de rodatge. D'altra banda, les dones clau de la seva vida han aportat sempre inspiració a la seva obra i seguretat afectiva i familiar.

Fotosaurios

Per a Saura la imatge no té sentit si no es plasma en un suport, si no existeix físicament. És aquesta materialitat allò que impulsa la seva intervenció sobre les fotografies en què assaja l'impuls gràfic de la seva mà, el cromatisme instintiu, l'expressionisme derivat de l'acció improvisada. És una manera d'alliberar la ment i conrear la intuïció de l'incògnit, de tot allò que no és estructurat en la intervenció artística. Reconeix que va començar per no rebutjar les males còpies obtingudes a la seva impressora, i ha esdevingut un exercici excitant en què inclou l'apropiació d'imatges d'altres artistes o fotògrafs que, en moltes ocasions, poblen l'imaginari iconogràfic del nostre temps.

Polaroids

Carlos Saura es va servir d'aquest artefacte d'imatges immediates per registrar la seva decidida voluntat documental íntima. La festivitat de compartir l'instant de la presa amb els mateixos fotografiats va resultar ser la clau de l'èxit d'aquest sistema, i la intensa vida personal i creativa de l'autor resulta molt adequada a aquestes celebracions improvisades en forma d'imatge. Funcionen com un àlbum personal de fites que marquen la seva trajectòria, brotxades de memòria compartida. A vegades també se'n serveix per intervenir-les manualment durant l'instant de l'autorevelatge.

Exposició organitzada pel Centre d'Art Tecla Sala.

Producció: La Fábrica

Comissariat: Chema Conesa

Del 17.09.20 al 10.01.2021

L'ARTISTA

Conegut sobretot com a director cinematogràfic, Carlos Saura (Osca, 1932) ha desenvolupat altres facetes artístiques com les de guionista, escriptor i fotògraf. De la seva filmografia destaquen els llargmetratges *Los golfos* (1959), *La caza* (1960) o *Elisa, vida mía* (1977), amb el qual Saura va guanyar el premi al millor director a la 33a edició de les Medallas del Círculo de Escritores Cinematográficos. Saura és també autor de novel·les com *Pajarico solitario* (1997), *Esa luz* (1999) y *Ausencias* (2017), que és el seu homenatge personal al món de la fotografia.

Un dels seus primers treballs fotogràfics va ser la sèrie *Pueblos y gentes de España*. Aquest i altres treballs de l'època destaquen pel seu valor testimonial i es relacionen directament amb l'inici de la seva trajectòria cinematogràfica. De llavors ençà, Saura no deixat de fer fotografies estenent la temàtica a l'autoretrat, el retrat familiar, la fotografia de viatge i paisatgisme, retrats de gent anònima i fotografies relacionades amb les seves pel·lícules.

Ha rebut importants premis i guardons a França, Itàlia i a l'Estat Espanyol, entre ells la Medalla d'Or al Mèrit en les Belles Arts l'any 1991, la Concha d'Or Honorífica del Festival Internacional de Cinema de Sant Sebastià a tota la seva carrera, un guardó fins aleshores només concedit dues vegades i ha sigut investit doctor *honoris causa* per la Universitat Lumière de Lió, la Universitat de Dijon i la Universitat de Saragossa.

Imatges i crèdits, [aquí](#).

Contacte premsa: expoteclasala@l-h.cat / 934 03 26 14

-

Centre d'Art Tecla Sala: Av. Josep Tarradellas i Joan, 44. 08901 L'Hospitalet de Llobregat

Horaris: De dimarts a dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. Diumenges i festius, d'11 a 14 h.
Dilluns tancat

Més informació: www.teclasala.net | Instagram. [@teclasala](#) | Facebook. [@C.A Tecla Sala](#)

Hashtags: #CarlosSauraFotògraf #expoteclasala